

overvåge og lave en regional udviklingsplan, men der står ikke noget om, hvad de skal have af midler, og hvordan man fastsætter de midler til regionernes handlerum, som jo stadig væk skal være der i et eller andet omfang.

Det tredje spørgsmål, jeg har, handler om kontrolindsatsen i forhold til vandforsyningen, hvor der har været en større diskussion, også fra Ombudsmandens side, af, hvordan vi sikrer borgerne, at det ikke er den samme myndighed, der har ansvaret for vandkontrollen, nemlig kommunen, og for vandforsyningen. Der ved jeg jo, at ministeren har overvejet nogle ændringer, og jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad Venstres ordførers indstilling til de ændringer er.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Det var mange spørgsmål.

Nu er det jo sådan, at i forbindelse med kommunalreformen flytter pengene med opgaverne, så med hensyn til de opgaver, som de forskellige instanser får, følger pengene ganske enkelt med.

Hvis man tager selve kontroldelen af det og kontrolinstansen, så er det fuldstændig korrekt, at der har været en større diskussion. Men som jeg forstår det, er det jo rent faktisk sådan, at den kritik, som det hele går på nu, nemlig at kommunerne fremover skal til at kontrollere egne vandforsyninger, faktisk er en kritik, som man burde have fremført for mange år siden, for der sker egentlig ikke ændringer på det område.

Så jeg ser ikke helt problematikken på samme måde, som hr. Martin Lidegaard gør. I hvert fald betragter jeg det sådan, at hr. Martin Lidegaard nok skulle have stillet spørgsmålet for flere år siden.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg forstår, at Venstres ordfører ikke er enig i Ombudsmandens kritik, og at Venstre er af den opfattelse – i modsætning til ministeren – at der ikke skal gøres noget ved den her kontrol, og det er jo interessant. Det kan være, regeringen må drøfte det internt.

Lad mig bare holde fast i det økonomiske aspekt. Pengene følger opgaven, siger fru Inger Støjberg. Lad mig nævne et eksempel, f.eks. kortlægningen af grundvandet i Danmark. Det er jo en opgave, som amterne er i fuld gang med, og der er mån så gået i gang kommune for kommune.

Jeg går ud fra, at fru Støjberg også har fået brevet fra Frederiksborg Amt, hvor man siger: Hvis vi skal stoppe det lige nu, så er der jo altså nogle kommuner, der har fået kortlagt deres grundvandsressourcer, og nogle kommuner, der ikke har, og det vil sige, at de kommuner, der ikke har fået kortlagt, står med fletningerne i postkassen, hvorimod de, der har fået kortlagt, har deres på det tørre.

Hvem skal betale for de kommuner, som ikke har nået at blive gennemgået? Er det amterne, altså de nye regioner, eller er det de kommuner selv, hvor man så må sige, at det bare er ærgerligt?

Det er jo ét lille eksempel, men det er et eksempel på, at de økonomiske konsekvenser af det her overhovedet ikke er regnet igennem og svæver frit i luften.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Nu synes jeg, at det, der er det væsentlige her, er, at opgaverne bliver løst, at miljøet varetages. Opgaverne bliver godt nok nu flyttet mellem nogle kommunale instanser og staten, det er rigtigt nok, man omfordeler brikkerne lidt, men selve opgaven med at varetage miljøet er jo i grunden præcis den samme, som den altid har været. At der så er andre politikere, der nu skal varetage den, er en anden sag.

Det er fuldstændig korrekt, at økonomien ikke er det nemmest gennemskuelige område på det her felt, men derfor må vi også bare forholde os til, at det væsentlige er, at opgaverne bliver varetaget, at de kortlægninger, der skal ske, kommer til at ske på bedste vis.

Så vil jeg godt lige vende lidt tilbage til det med Ombudsmanden og tilsyn. Det er rent faktisk sådan, som jeg også nævnte lige før, at kommunerne allerede i dag har til opgave at tilse drikkevandskvaliteten, også på det område, hvor det er egne vandforsyninger, egne vandindvindinger. Så den kritik er simpelt hen bare kommet en postgang for sent, må jeg sige til hr. Martin Lidegaard.

(Kort bemærkning).

Christine Antorini (S):

Fru Inger Støjberg gør meget ud af at sige, at kommunerne har ekspertisen. Sådan som jeg ser det, er vi i en situation, hvor ekspertisen har ligget i 14 amter, og den skal så fordeles ud til ca. 100 kommuner. Når jeg laver saftevand derhjemme til mine børn, sker der en fortynding,